

že preko prišli! »Toda kje so Egiptčani?« »Ti so pa vsi potonili!« — Nato pa sta se silno naglo razšla.

Zmožen! Častnik: »Torej vi hočete na vsak način h konjenici. Ali pa ste že imeli v življenju kdaj s konji kaj opraviti?« Vojaški novinec: »Sem! Bil sem osem let zaposlen pri konjskem mesarju, kjer smo delali konjske klobase!«

Najbolj pogumen. Po tepežu na vasi je bilo pri so-dišču zaslivanje. Sodnik je poklical Lukača in mu rekel: »Vi ste bili najbolj glasni, kakor so priče izpovedale. Vi pa trdite, da se zraven niste bili. Koliko ste stali proč, ko je Jernej zamahnil z ročico?« »Kakih deset korakov!« »Ko pa je mahnil drugič?« »O, gospod, ne vem natančno, pa menda je bilo že en kilometer!«

Gospodarstvo.

RESOLUCIJE

gospodarskega zborovanja Solčavanov dne 18. aprila 1927 v zadrugi dvorani.

Na zborovanju, ki so se ga udeležili skoro vsi gospodarji, se je najprvo ugotovilo strašno gospodarsko stanje, čigar kriza je prišla do vrhunca.

Zborovalci se obračajo na merodajne kroge, tako oblasti kakor naše poslance s sledičimi resolucijami, ki so bile sestavljene na tem zborovanju:

1. Slabe letine, v katerih so nam pridelki pod dežjem in snegom segnili, so nam tako pristopile, da moramo kupovati do vsakega grizljaja po trgovinah. Niti seme se nam mnogokje ni povrnilo in smo ga morali kupiti.

2. Kadar je prejšnja letina odpovedala, smo si pomagali z lesom in živinorejo. Že par let sem se za les ne dobi ničesar ali vsaj tako malo, da se ne izplača sekati. Oni kmetje v gorah pa lesa sploh ne smejo prodati, ker se zadela. Pot do plavi je tako dolga, da spravilo več stane, kakor kupec more plačati. Ugotovimo, da so se pri taki prodaji nekateri tako zakopali, da so les dali zastoj in zraven napravili polovico posestva.

3. Živinoreja nam več ne nese. Koliko stane družina za vzdrževanje živine! V gorah ne more kmet sam s svojo domačo družino na tako težavnih posestvih ničesar napraviti. Pogledati je treba enkrat košnjo na velikanskih gorskih senoženjih, čiščenje planin, naprava stelje — vzdrževanje gospodarskih poslopij. Vrh tega se ne more za živino toliko dobiti, da bi se izplačalo in to tembolj, ker jo prodamo radi odrezanosti od sveta in ceste toliko bolj po ceni.

4. Trdo prizadeti smo, ker nam davkarje ne verjamejo. Dohodninski davek nalagajo, čeprav ne vemo na kaj, ker večina kmetov si mora denar izposoditi, če hoče plačati navadni zemljiški davek.

5. Ugotovimo, da nimamo kmeta v Solčavi, ki bi ne bil dolžen silne vsote raznim posojilnicam in lesnim trgovcem!

6. Zadnja vodna katastrofa nas je spravila v naravnost obupen položaj, da so vsa živila še dražja, da nam je razoralo s plazovi njive in travnike, razdrlo ceste. Povodenj ni samo poplavlila, temveč celo odnesla rodovitno prst tako, da kažejo skalna rebra vsled plazov, ali nanosila v nižje kraje gramoza čez en meter.

7. Zborovalci zato sklenemo, da naprosimo vlado, da nam, ako nas še hoče obdržati kot kmete in davka zmožne, priskoči na pomoč. Davki se nam naj odpisejo, tako dohodnina kakor zemljiški davek od uničenih parcel.

Izjavljamo, da ne moremo več plačevati davkov, če prav se Solčavani še niso nikoli upirali. Odpis davkov se je zaprosil potom občine, a se dosedaj ni ničesar zgodilo.

8. Država nam naj nakloni kako izdatno podporo radi poplave, naj nam da na razpolago cenene kredite, da poplačamo najnujnejše dolgove, ki grozijo našemu obstanku.

9. Da lahko gospodarsko živimo, potrebujemo državne podpore in kredite, ki so potrebni, da si napravimo lastno mlekarino in predilnico. Kajti po dolgem razmišljanju in debatanju smo spoznali, da drugega izhoda in rešitve za nas ni!

10. Zato pa mora biti cesta popravljena, kajti vse propada in ničesar se ne more ustanoviti, če ni prometnih zvez.

11. Naj se gleda na to, da se v doglednem času napravi železnica, da spravimo naše lesne in živinorejske zaklade v denar, kakor tudi naš zrak in našo krajevno krasoto (da se turizma poveča).

Te resolucije se naj smatrajo kot skrajno nujne!

Zborovalci.

Vinarsko društvo v Mariboru. Prva številka glasila Vinarsko društvo v Mariboru »Naše gorice« izide okoli 10. maja z zelo aktualnimi in zanimivimi članki. Po sklepu društvenega odbora dobijo list le oni, ki so plačali članarino. Zato pozivljamo vse zavedne in napredne vinogradnike, da prijavijo svoj pristop k društvu; vse one pa, katerim smo razposiljali nabiralne pole, da pošljejo čimprej nabrano članarino.

Licencovanje in premovanje plemenskih bikov pomursko (sive), marijadvorske (bele) in pinčavske (temnordeče šekaste) pasme za celi ptujski okraj bo dne

F. Turnšek, Polzela.

ŽELEZNISKA ZVEZA SAVINJSKA DOLINA—LJUBLJANA.

Pred vojno že projektirana proga Polzela—Vransko—Kamnik je, kakor mnogo drugih načrtov, z izbruhom vojne padla v vodo.

Nove državne meje, nove grupacije in težišča, zveza s pokrajinami, še veliko revnejšimi, kar se tiče železnice, nekaj pa tudi lastna brezbriznost in nezanimanje, vse to je te načrte tudi po vojni potisnilo še globlje v arhiv in pozabljenje. In vendar so celi, posebno na lesu bogati kraji brez vsake železniške zveze. Savinjska dolina nima nobene prave zveze s prestolico Slovenije — Ljubljano.

Spremenjene razmere zahtevajo pa tudi spremembo načrta. Med tem, ko je prejšnji načrt predvideval le lokalno železnico, ozir. podaljšanje transverzalne Ljubljana—Kamnik do Polzele, mora imeti novi načrt namen, pridobiti Ljubljani novo in kratko železniško zvezo s srednjo Evropo.

Vprašanje bližnje bodočnosti je, da dobi Ljubljana direktno železniško zvezo z Jadranskim morjem. Brezdvomno bode ta povzdignila trgovino s srednjo Evropo in naša dolžnost je, da isto podpremo s čim največjimi ugodnostmi, med katerimi nagel prevoz ni zadnja.

Pogled na železniško karto nam pokaže, da pride v poštev za prevoz samo bivša južna železnica. Da ta, četudi dvotirna, še od daleč ne zadostuje, je jasno, posebno še,

9. majnika 1927 na sejmišču v Ptuj. Prignati se morajo vsi biki, ki so sposobni za plemo in so stari nad 15 mesecev. — Biki, ki ne bodo prignani in ki ne dobijo licence, se ne bodo smeli pripuščati. Kazen je zelo velika in stroga. — Ker bo ta dan tudi nakup in prodaja plemenskih bikov od 1 leta naprej, se pozivljajo bikorejci, da pridejo k licencovanju če imajo na prodaj ali nameravajo kupiti plemenskega bika. Biki od 9 mesecev starosti se naj priženejo na sejem.

Dražba gramoza za okrajne ceste mariborskega okrajnega zastopa se bo vršila 12. maja, ob 9. uri predpoldne v prostorih okrajnega zastopa Maribor na Koroški cesti.

Kmetovalci-zanimanci za okisanje krme — pozor! — Z ozirom na moje opozorilo v »Kmetovalcu« glede lesenih silo mi je poslal stavbenik g. Korošec v pregled načrt o novem, praktičnem lesenem silu, ki je konstruiran zelo spretno ter nudi napram Koflerjevemu, v zadnjem »Kmetovalcu« opisanemu silu mnoge prednosti. Stene Koroščevega sila so 15 cm debele ter vsled tega in z uporabo lepenke, karboleja, firneža in barvanja absolutno nepropustne za zrak in vodo. Ta silo je radi tega mogoče postaviti deloma tudi v zemljo. Stroški za zgradbo te naprave niso višji, nego celo nižji kot pri Koflerjevem silu. Korošcev silo je mogoče poslati po železnici ter ga je lahko vzeti narazen in zopet sestaviti. Tudi je prenosljiv iz enega posestva na drugo ter je samo temelj treba napraviti povsod nov. — Kmetovalci dobé pri g. Korošču (stavbenik, Gorenje 7, Šmartno ob Paki) tudi načrte in proračune ter lahko na podlagi teh načrtov sami izgotovijo tozadevne silo-naprave. — Fr. Wernig, kmet. ref.

Mariborski trg, dne 30. aprila 1927. Trg je bil dobro založen in obiskan, 29 slaninarjev je pripeljalo 82 zaklanih svinj na trg in so jih prodajali po 15 do 27 Din za kg. Krompirja je bilo 32 vozov po 10—11 Din mernik. Perutnine je bilo 50 komadov; cene so bile kokošem in piščancem 17.50 do 45, racam 40 do 50, gosem 55 do 65, puranom 80 do 100 Din komad, kozličem (30 komadov) 65 do 95 Din, domačim zajcem 10 do 50, jagnjetom 110 do 130 Din komad, morskim prašičem 8 do 10 Din komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice, sadike. Krompir 1.25 do 1.75, grah v stročju 14, čebula 5 do 6, česen 13 do 18, kisló zelje 4, kisló repa 2, glavna solata 10 do 14, med 35 do 40, maslo surovo 44 do 46, kuhano 46 do 48, čajno 50 do 60 Din 1 kg, sir 34 do 40 Din kg, fižol 2.50 do 3, mleko 2.50 do 3, smetana 12 do 16, oljéno olje 36 do 40, bučno olje 16 do 20 Din liter, jajca 0.75 do 1.25 Din komad, karfiol 4 do 15, ohrovt 1 do 1.50 Din komad, jabolka 4 do 16, suhe češplje 7.50 do 10 Din kg, pomaranče 1 do 3, limone 0.75 do 1 Din komad. — Lesena in lončena roba 1 do 100 Din, grablje 6 do 8, leseni ročni vozički 150 do 300 Din kom., brezove metle 2.25 do 5 Din komad, koruzna slama vreča 25 do 30 Din. — Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 27. aprila je bilo 9 vozov sena, 6 otave, 8 slame, v soboto 30. aprila pa 20 sena, 5 otave, 3 stelje, 12 slame na trgu. Cene so bile senu 70 do 90, otavi 70 do 80, stelji 30 do 35, slami 35 do 45 Din za 100 kg. Slami tudi 2 do 2.25 Din za škop.

Pisma iz domačih krajev.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Milo so zadoneli zvonovi v torek, dne 26. t. m., naznanjajoč vsem žalostno vest, da je Bog poklical v maju življenja iz te solzne doline v boljše, srečnejše življenje nadebudnega, vzornega mladeniča in vrlega Orla Janeza Črepnjaka iz Zagajskega vrha. Nepričakovana novica o prežgodnji smrti ljubeznivega fanta je nemilo zadela vsakega. — Pljučnica, združena s srčno napako mu je izkopala prerani grob. Skoraj nobeden ni mogel verjeti, da bi bil Janez, ki ga je vse, brez izjeme spoštovali in ljubili, mrtev. Saj se je bil ob Veliki noči pri vstajenju. Gotovo takrat ni slutil nobeden, da bo ta dan zadnjikrat v orlovskem kroju. Na veliki ponedeljek se je pomagal pri igri, katero je priredil orl. naraščaj. Zato se je ob tej žalostni novici zsolzilo marsikatero oko. In kako tudi ne! Boljšega, plemenitejšega fanta ni bilo daleč na okoli. Bil je vrl član Marijine družbe, nad vse vestno je izvrševal njena pravila. Rad je sodeloval pri Mladeniški zvezi. Pogrešal ga bo tudi pevski odsek. Petje je bilo njegovo posebno veselje. A največja izguba zadene s smrtjo pokojnega Janeza orlovski odsek. Za orlovsko organizacijo je živel in delal z vsem srcem. Meseca oktobra lanskega leta je prevzel še predsedstvo benediške orliške srenje. Z mirnim srcem lahko rečemo, da je bil za vzor vsakemu fantu. Bil je izobražen kot malokateri fant. Kolikokrat je nastopil kot govornik in deklamator na raznih društvenih prireditvah, kjer je navduševal in vnel svoj tovariše za one vzore in cilje, za katere je gorelo njegovo mlado srce. Veselje ga je bilo opazovati na odru. Tako zelo se je znal živeti v svojo vlogo, da slehernemu privabil solze v oči ali pa tudi smeh. Nekaj izrednega je bila njegova pobožnost. Skoraj vsako nedeljo ga je bilo videti pri obhajilni mizi, kjer se je krepčal s kruhom življenja. Razen tega je bil vedno vesele narave. Kamor je prišel, je zavladala dobra volja, veselje, smeh. To veselje je izviralo brez dvoma iz njegovega čistega srca, iz njegove čiste, neskaljene duše. — Pogreb njegov je pokazal, kako je bil pokojni Janez priljubljen pri vseh, brez razlike. Domači Orli in Orlice so ga polnoštevilno v kroju

ker se važno križišče — Zidani most — ne da razširiti; pač pa grozi ravno tam nevarnost, da v slučaju kakšne katastrofe — elementarne ali druge — izgubimo vsako zvezo.

Z zgraditvijo proge Polzela—Vransko—Domžale—Ljubljana pa dobi Ljubljana novo in tudi krajšo zvezo s srednjo Evropo. S približno 70 km nove, po sigurnem in trdnem terenu zgrajene, in vsled tega cene proge, dobimo najkrajšo zvezo z industrijskimi centri Nemške Avstrije in upravičeno lahko upamo, da bo ta pritegnila mnogo prometa, kateri gre danes preko Italije ali na Hamburg; v naša Jugoslovanska pristanišča.

Pa tudi za te kraje, skozi katere bi šla nova proga, bi bila to prava gospodarska pomoč. Les, edini produkt za prodajo, bi se lahko vnovič pod mnogo ugodnejšimi pogoji. Savinjska dolina, ena najlepših in gmotno najboljših stoječih krajev, pa bi dobila direktno zvezo z našim gospodarskim in kulturnim središčem.

Proga bi bila tudi najkrajša vez med našo severno in južno mejo, kar je važno iz vojaško-strategičnih ozirov.

Prepričan sem, da bi ob primernem povdarjanju zgoraj navedenih prednosti, med katerimi vojaške niso na zadnjem mestu, ne bilo težko, merodajne faktorje zainteresirati za gradbo te proge. V prvi vrsti so zato poklicane v poštev prihajajoče občine, pa tudi drugi gospodarski krogi. Vsak korak, ki ga storimo, pa bodi na videz še tako majhen in momentano brezuspešen, nas privede bliže k cilju!

spremljali k cerkvi. Pri župnijskem križu so ga pričakovali še drugi Orli iz cele župnije. Izredno velika množica ga je spremljala na njegovi zadnji poti od cerkve na pokopališče. Mladenič Marijine družbe so tudi svetili pri sv. maši, kar je napravilo lep utis. Ob odprtem grobu sta se poslovila od njega domači č. g. župnik in br. sr. tajnik Geratič. Nobeno oko ni ostalo suho. Pevski zbor mu je na pokopališču zapel dve žalostinki. Brat Janko! Tvojemu spominu se klanjajo bratje Orli. Zasluge, katere si si pridobil s svojim požrtvovalnim delom za Orla in za orliško srenjo, ostanejo vedno zapisane v zgodovini tukajšnjega Orla. Za napredek v orl. organizaciji si delal, trpel in žrtvoval vse svoje duševne in telesne zmožnosti. Bil si kakor svetilnik na gori. Svetil si nam s svojim krasnim zgledom. Zlata knjiga Ti je bila kažipot in zvezda vodnica v Tvojem lepem življenju. Kakor Orel se je dvigal Tvoj duh vedno višje in višje k božjemu Solncu, kamor je tako hrepenela Tvoja čista duša. Dragi Janko! Počivaj v miru. Tvoj spomin bo nam vedno svet. Zgodaj si končal, komaj 23 let Ti je bilo, a vendar si nam zapustil najlepši zgled. Bil si v malem zvest, zato pa sedaj upamo, da Te je dobri Bog, kateremu si zvesto služil, postavil čez veliko! Zelimo le, da bi nam Bog dal mnogo — mnogo tako vzornih mladeničev, kot je bil rajni Janez!

Sv. Bolfen v Slov. goricah. Zaročil se je g. Anton Weiss, orožnik na Jezerskem z gospodično Dragico Loparnik, hčerko velengledne rodinice iz Biša. Iskreno častitam.

Kapela pri Radeneh. V torek, dne 26. t. m. smo imeli pogreb, kakor jih je Kapela redkokdaj videla. K zadnjemu počitku smo spremljali č. g. Josipa Domanjko, kaplana v začasnem pokoji. Pogreba se je udeležila šolska mladina iz spoštovanja do vnetega, dobrega kateheta sploh, veliko število moštva, Marijina družba, izmed katerih je bilo nad 30 belo oblečenih družbenk, ki so med sv. mašo za rajnega darovale sv. obhajilo, kar je posebno ganilo vse navzoče. Družbenkam je sledilo v sprejedu 17 duhovnikov-sokratov, ki so mu skazali zadnjo čast. Pet č. gg. duhovnikov je prišlo vsled nujbe pomote že prejšnji dan, ki se drugi dan vsled izgube časa pogreba niso mogli udeležiti. Krsti je za žalujočimi starši sledila dolga vrsta žen in deklet. Pogreb je vodil in sv. daritev za rajnega opravil pref. g. dekan Josip Weixl od Sv. Križa pri Ljutomeru. Ginjlive, v srce segajoče besede mu je v cerkvi v slovo govoril bivši župnik rajnega — veleč. g. Franc Doberšek, župnik v Sevnici ob Savi. Domači pevski zbor mu je razven pri sv. maši, tudi pri hiši njegovega zadnjega bivanja in na pokopališču zapel ginjlive žalostinke v slovo. Bodi nam mestu v imenu rajnega kakor tudi v imenu sorodnikov, izrečena prisrčna zahvala vsem, ki so v kakršnemkoli oziru pripomogli k temu, da se pogreb tako lepo izvršil kakor tudi vsem darovalcem obilnih vencev in sploh vsem, ki so se pogreba udeležili. Ti pa, dragi Joško, ki si tako goreče ljubil Gospoda in tako hrepenel se njemu služiti — pa zadnje dni, ko si uvidel, da Te Vsemogočni k sebi vabi, tako potrpečljivo in vdano v voljo božjo prenašal svojo zahrbtno bolezen, ki ti je prerano utrgala nit življenja, naj Ti bode zemljica lahka na najlepšem gričku Slov. goric. Kakor so se Tvoji zemeljski ostanki položili v z lepimi cvetlicami okrašen grob, tako upamo, da se Tvoja čista duša sprehaja v nebesih med nebeskimi cvetkami. Počivaj v miru, blaga duša!

Sardinje pri Veliki Nedelji. Skoro nikdar ni dopisa iz naše občine. Ali sedaj sem primoran vam nekoliko opisati naše razmere. Naš lep kraj je po pravici postal gnezdo fantovskih in dekliskih neumnosti. In to po zaslugi gospe »šmarnice«, ki se prav pridno toči na takozvanem »pušensanku«. Naj bi starši teh fantov in deklet jih raje pošiljali v cerkev k službi božji, kakor pa da še sami odobravajo take podlosti in pohujšanja druge mladine. To za sedaj in ako se ne bodo spametovali, pridejo tudi imena na dan. — Očividne Križogled.

Sv. Andraž. Sprejmite gospod urednik tudi enkrat dopis iz našega kraja. Sicer smo tihi, ker ne ljubimo strankarskih prepirov. Ker pa je neki tukajšnji dopisnik v »Domovini« se obregnil ob duhovne vaje, ki so se tukaj vršile, posebno pa še ob č. g. patra iz Nazarij, smo primorani na to dati nekaj pojasnil. Res je, da ni veliko naročnikov »Domovine« v naši občini, katera je dosihmal skoro popolnoma pod praporom SLS; pa dopisniku tudi v tolažbo rečemo, da niso jedva samo trije domovinci, ampak jih je kar sedem. Bilo jih je svojčas devet, pa dva sta se že izpamotovala in tega časa, ki si dela norca iz vsega, kar je svetega, ne sprejemata več. Res je tudi, da na direktni naslov pridejo samo trije izvod »Domovine«, pa ni ne kratimo nikomur njegovega prepričanja, če že kdo misli, da je ta list pravi list za naše kmečko ljudstvo, naj ga dobiva na svoje ime in na domačo pošto ne pa skozi tujo preko Gore Oljke. Nadalje očita dopisnik v »Domovini«, da je hotel pater skočiti iz prižnice, res je, da bi bilo treba in iti še precej daleč po župniji, da bi njegov glas slišali domovinci, ker v cerkvi smo jih malo videli. Sicer s temi ne izgubimo nič, ne dobimo nič, kar nam pričajo že dvojne volitve. Vsakokrat je bilo v dotični skrinjici po 8 kroglic, bilo bi jih devet, pa je en naročnik ženska, ki pa žalibog nima volilne pravice. Mislimo pa, da kakor piše dopisnik »Domovine«, kako se bo ta list pomnožil tukaj, da to daleč ne bo šlo, ker naše geslo je: »Slovenski Gospodar, kateri pride k nam v 50 izvodih!«

Svetinje. Preteklo nedeljo, dne 1. maja je tukajšnje katoliško Prosvetno društvo uprizorilo igro »Mlinar in njegova hči«. Na počilo je toplo pomladansko, res majniško krasno jutro. Pričakovali smo lep dan. Toda že opoldan so se začeli zagrinjati nad nami temni oblaki, iz katerih smo slišali zamolklo gromenje, naka je padla tudi mala roka. Tik pred igro se je vnela vinčarija g. Baumana, približno 1 km oddaljena od našega uprizoritvenega prostora. Radi svarečih oblakov in nesrečnega ognja, je ostalo mnogo na igro namenjenih doma. Zato ponovi na občo željo ljudstva Prosvetno društvo »Mlinar in njegova hči« dne 15. maja, ob 3. uri popoldne na vrtu g. Franca Weber v Ivanjkovih. Vsi, katere vas je zadržalo slabo vreme, ogenj itd., toda ste prijatelji poštene zabave, iskreno vabljeni. Odbor.

Galicia pri Celju. Na veliki četrtek je v Pirešici po dolgem trpljenju umrl posestnik Jožef Pečnik, pd. Zelenjak. Na Veliko noč je bil njegov pogreb. Veliko prijateljev in znancev je spremljalo pokojnika na zadnji pot; bil je ugleden in spoštovan mož. Dobri Zepi, počivaj v miru!

Škofja vas. Ta preklicani dopisnik v »Slov. Gospodarju« se je baje sam izdal. To je najnovejši v naši občini. Gospod župan s svojim adjutantom z nekim Robertom Kovačičem že namerja svoj samostojno-radičevski kanon nanj. Dolgo je bil brez orientacije, a sedaj ga je vendarle izsledil. Z en teden ga bombardira, a dopisnik se še vedno neobstreljen izprehaja po Arclinu, kjer je bil baje dosedaj skrit. Toda, če ga je že g. župan izsledil, naj še cenj. čitatelji »Slov. Gospodarja« vedo zanj; samo pogledjte na podpis tega dopisa. V pomirjenje pa vam g. župan izjavljam, da jaz nisem dopisnik v »Slov. Gospodarju« in da boste pač mogli vaš kanon kam drugam obrniti, če boste hoteli izslediti res pravega dopisnika. Toda, če me res že hočete prisiliti za dopisnika, sem vam tudi na razpolago, vendar bi vam to pač odsvetoval, ker bom znal vaš kanon pravočasno zaobriniti tako, da bo streljal nazaj po vas in ne po meni. Še nekaj k zadnjemu dopisu v »Slov. Gospodarju« (kdo je dopisnik dotičnega dopisa, ne vem). Dopisnik omenja, da ste neki osebi očitali nemčurstvo. Da bo tudi javnost vedela, komu ste to očitali, povem, da ste to meni očitali. Javnost pa tudi naj sodi, na katerega izmed naju pade več nemčurstva ali na mene, ali pa na vas, kajti dejstvo je, da se je nekdaj vaša rojstna hiša prištevala k Nemcem in da imate še sedaj za adjutanta in agitatorja Nemca (slovenske matere sin!),